

Sygn. akt II KO 3/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

w sprawie zażalenia J. W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 16 listopada 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k., sygn. akt 1 Ds. [...],
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 lutego 2016 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w S.
z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt II Kp [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. wystąpił z inicjatywą przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia J. W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 16 listopada 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez sędziów tego Sądu oraz przez funkcjonariuszy lokalnej Komendy Powiatowej Policji. W pisemnych motywach Sąd wskazał, że skoro postępowanie główne dotyczyło sędziów tego Sądu to rozpoznanie środka odwoławczego przez Sąd Rejonowy w S. mogłoby rodzić wątpliwości co do respektowania zasady obiektywizmu, stanowiące zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Inicjatywa Sądu występującego zasługiwała na uwzględnienie.

Korzystanie przez Sąd Najwyższy z prerogatywy określonej w art. 37 k.p.k., następuje jedynie w wyjątkowych sytuacjach, gdy realnie zagrożone jest „dobro” wymiaru sprawiedliwości. Stan tego rodzaju wiązać należy m. in. z wystąpieniem w realiach konkretnej sprawy takich sytuacji, które mogłyby determinować społeczne przekonanie, choćby mylne, o braku warunków do obiektywnego procedowania przez sąd ustawowo właściwy.

Przedstawiona przez Sąd występujący argumentacja wykazała, że owe wyjątkowe względy w sposób realny w sprawie niniejszej zaistniały. Zawiadomienie J. W. o popełnieniu przestępstwa niedopełnienia obowiązków służbowych dotyczyło bowiem między innymi sędziów Sądu Rejonowego w S.. Obecnie rozpoznaniu podlega zażalenie na odmowę wszczęcia postępowania w tej sprawie. Wskazany w art. 37 k.p.k. wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości, rozumiany także jako kształtowanie o nim należytej opinii społecznej, sprzeciwia się takim sytuacjom, aby sędziowie tego samego sądu rozstrzygali o zasadności kierowanych wobec części z nich zarzutów. Mogłoby to bowiem stanowić asumpt do racjonalnego przekonania, że treść zapadłego orzeczenia zdeterminowana została przesłankami innymi, aniżeli tylko merytoryczne.

W tej sytuacji procesowej Sąd Najwyższy przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia J. W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 16 listopada 2015 r. innemu, nieodległemu, sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w T., biorąc też pod uwagę wzgląd na ekonomikę procesową.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.